

عنوان مقاله:

نقش حکمت متعالیه در الگوی معماری ایرانی اسلامی نمونه موردی، مسجد شیخ لطف الله

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حمیدرضا صارمی - استادیار گروه شهرسازی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس تهران، ایران

نسیم رفیعی راد - دانشجوی مقطع ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

شاید بتوان مهمترین بحث از مباحث، فلسفه و عرفان نظری را، بحث پیرامون توحید و حقیقت آن دانست. اهل کلام و فلاسفه مشاء، به بینونت خالق و مخلوق رأی داده‌اند؛ متفکرین اشرافی به نوعی وحدت معتقدند که کثرت را شاملمیشود. ملاصدرا به تبع فهلویون، وحدت تشکیکی را مطرح ساخت و سپس به تبع اهل عرفان، نوعی از وحدت شخصی وجود را مطرح نمود. عرفا نیز وحدت شخصی وجود را رأی ادق میدانند. سوالات اصلی پژوهش عبارتند از: 1- آیا کثرت و تشکیک در مراتب وجود و از منظر صدرا به معنای تمایز و تباین میان موجودات یا مظاهر خلقیه است یا خیر؟ 2- در نظامفضایی بناهای نمونه های مورد بررسی (سلسله مراتب در فضاهای مساجد)، بازنمایی وحدت تشکیکی را به لحاظ مراتب می توان مشاهده کرد؟ نگارنده ضمن طرح و بررسی حکمت متعالیه، به نقش دیدگاه صدراپی در معماری پرداخته و از بررسی در فضاهای مسجد شیخ لطف الله اصفهان، نتیجه گرفته، بازنمایی وحدت حقه حقیقه در محراب مسجد بوده است. بررسی چنین موضوعی، بدان جهت که به پویایی فلسفه اسلامی و تفسیر ریشه های فلسفه معماری ایرانی اسلامی منتج میگردد کمک میکند، ضروری می نماید. روش تحقیق این پژوهش در طرح مباحث، به شیوهی توصیفی و تحلیلی بود و در بررسی نظرات از راه و روش عقلی بهره گرفته است.

کلمات کلیدی:

وحدت شخصی وجود، وحدت تشکیکی وجود، حکمت متعالیه، معماری ایرانی اسلامی، ملاصدرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/470249>

